



Beslutningsforslag nr. **B 135**

Folketinget 2020-21

Fremsat den 28. januar 2021 af finansministeren, fg. (Morten Bødskov)

Forslag til folketingsbeslutning
om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter

Folketinget meddeler sit samtykke til Danmarks ratifikation af den af Rådet for Den Europæiske Union truffne afgørelse

af 14. december 2020 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter.

Bemærkninger til forslaget

1. Baggrund

Forslag til folketingsbeslutning fremsættes for at gøre det muligt, at regeringen på Danmarks vegne kan ratificere Det Europæiske Råds afgørelse om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter, jf. art. 311, stk. 3 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Rådsafgørelsen er en del af aftalen om Den Europæiske Unions flerårige finansielle ramme for 2021-2027 og EU's genopretningsinstrument. Rådsafgørelsen er vedtaget i Rådet den 14. december 2020 med enstemmighed på forslag fra Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet. Rådsafgørelsen om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter er således en del af en samlet politisk aftale om EU's flerårige finansielle ramme, og omfatter EU-budgettets finansiering.

Rådets afgørelse træder i kraft den første dag i den måned, der følger, når medlemsstaterne har godkendt den i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser. Aftalen vil gælde med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2021, der er den dato, hvor Den Europæiske Unions nye flerårige finansielle ramme træder i kraft.

Den nye ordning for Den Europæiske Unions egne indtægter indebærer bl.a., at andelen af toldindtægterne, som medlemsstaterne kan beholde til dækning af opkrævningsomkostninger, opjusteres fra 20 pct. til 25 pct., at der foretages en forenkling af de momsbaseede egne indtægter, og at der introduceres en ny indtægtskilde baseret på mængden af ikke-geanvendt plastemballage genereret i medlemsstaterne. Dertil vil medlemsstaterne på linje med i dag yde EU-bidrag udregnet på baggrund af landenes andel af EU's BNI. Ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter indebærer ligeledes, at Danmark modtager en årlig korrektion på BNI-bidraget på 2,7 mia. kr. (2018-priser). Endelig er ikrafttrædelsen af ordningen for EU's egne indtægter en forudsætning for Kommissionens bemyndigelse til at optage lån for op til 750 mia. euro (2018-priser) til finansiering af Den Europæiske Unions genopretningsinstrument.

2. Den gældende rådsafgørelse

I henhold til den gældende rådsafgørelse af 26. maj 2014 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter finansieres unionens budget af:

- Traditionelle egne indtægter, hvor medlemsstaterne kan beholde 20 pct. af indtægterne til dækning af opkrævningsomkostninger. Traditionelle egne indtægter udgjorde ca. 13 pct. af Den Europæiske Unions indtægter i perioden 2014-2020.
- Indbetalinger fra medlemsstaterne som en andel af det fælles beregningsgrundlag for moms. Indtægter fra moms udgjorde ca. 11 pct. af Den Europæiske Unions indtægter i perioden 2014-2020.
- Provenuet fra andre indtægter som f.eks. bøder, moranter mv. samt overskud fra foregående budgetår. Den-

ne indtægt udgjorde ca. 9 pct. af Den Europæiske Unions indtægter i perioden 2014-2020.

- Indbetalinger fra medlemsstaterne svarende til deres andel af EU's samlede bruttonationalindkomst (BNI). Denne indtægtskilde beregnes således, at der er balance mellem Den Europæiske Unions udgifter og indtægter. Indtægter fra BNI udgjorde ca. 67 pct. af Den Europæiske Unions indtægter i perioden 2014-2020.

For momsindtægten fastsætter Rådets afgørelse anvendelse af en ensartet sats på 0,30 pct., som gælder for alle medlemsstater. Beregningsgrundlaget må ikke udgøre mere end 50 pct. af det enkelte lands BNI.

Der gælder et overordnet loft for medlemsstaternes bidrag til Den Europæiske Union på 1,26 pct. af BNI for forpligtelsesbevillinger og 1,20 pct. af BNI for betalingsbevillinger. Disse lofter blev justeret i 2017 som følge af en revision af det europæiske nationalregnskabssystem, hvor lofterne ved den tidligere opgørelsesmetode udgjorde hhv. 1,29 pct. og 1,23 pct. af BNI.

Den gældende rådsafgørelse fastsætter endvidere en kompensationsordning til fordel for Det Forenede Kongerige (UK-korrektionen), som oprindeligt blev indført ved den såkaldte Fontainebleauaftale i 1984. Hovedprincippet i kompensationsordningen er, at Det Forenede Kongerige får en kompensation svarende til 66 pct. af forskellen mellem Det Forenede Kongeriges direkte indbetalinger til Den Europæiske Union (moms- og BNI-bidrag) og den britiske andel af de samlede fordelte udbetalinger fra EU-budgettet. Tyskland, Nederlandene, Sverige og Østrig har en tidsbegrænset rabat på UK-korrektionen, således at de kun skal betale 25 pct. af deres egentlige finansieringsandel. Som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union ved udgangen af 2020 er UK-korrektionen ikke længere gældende.

Ud over UK-korrektionen er der i den gældende rådsafgørelse to forskellige typer af korrektioner for fem andre lande. Danmark, Sverige og Nederlandene modtager en reduktion i det årlige BNI-bidrag på hhv. 149 mio. euro, 213 mio. euro og 798 mio. euro (2018-priser). Østrig tildeles en BNI-korrektion på 34 mio. euro i 2014, 23 mio. euro i 2015 og 11 mio. euro i 2016 (2018-priser). Finansieringen af BNI-korrektionerne fordeles på alle medlemsstater via BNI-bidraget. Det betyder, at de lande, der modtager en BNI-korrektion, selv er med til at finansiere korrektionerne. Endelig fastsættes bidragssatsen for det momsbaseede bidrag for Tyskland, Nederlandene og Sverige til 0,15 pct. mod 0,30 pct. for øvrige medlemsstater.

Det bemærkes, at korrektionsmekanismerne for så vidt angår BNI-bidrag og bidragssatsen for den momsbaseede egen indtægt er tidsbegrænsede til perioden 2014-2020.

3. Den nye rådsafgørelse

Der lægges med den nye ordning op til at videreføre de nuværende tre typer af bidrag fra medlemsstaterne, om end

der foretages en forenkling af momsbase­rede egne indtægter samt justering af den andel af traditionelle egne indtægter, som medlemsstaterne kan tilbageholde i opkrævnings­omkostninger.

Dertil vedrører de væsentligste ændringer i Den Europæiske Unions indtægtssystem korrektionerne til Danmark, Sverige, Nederlandene, Tyskland og Østrig samt indførelsen af en ny egen indtægt baseret på mængden af ikke-genanvendt plastemballage genereret i medlemsstaterne.

Endelig er ikrafttrædelsen af ordningen for EU's egne indtægter en forudsætning for Kommissionens bemyndigelse til at optage lån for op til 750 mia. euro (2018-priser) til finansiering af Den Europæiske Unions genopretningsinstrument.

3.1 Ændringer i BNI-korrektionerne

I den nye ordning tildeles Danmark, Tyskland, Nederlandene, Østrig og Sverige faste reduktioner i det årlige BNI-bidrag på hhv. 377 mio. euro, 3.671 mio. euro, 1.921. mio. euro, 565 mio. euro og 1.069 mio. euro (2020-priser). Finansieringen af BNI-korrektionerne fordeles på alle medlemsstater via BNI-bidraget. Det betyder, at de lande, der modtager en BNI-korrektion, selv er med til at finansiere korrektionerne. Dette var også tilfældet i den gamle ordning. Alle BNI-korrektioner er tidsbegrænsede til perioden 2021-2027.

3.2 Forenkling af momsbase­rede egne indtægter

Den nye ordning medfører en forenkling af de momsbase­rede egne indtægter. Fremover anvendes en ensartet bidragssats på 0,30 pct. for alle medlemsstater på de samlede momsindtægter, der opkræves for alle leverancer til endeligt forbrug, divideret med den vægtede gennemsnitsmomssats beregnet for kalenderåret 2016. For hver medlemsstat må det momsgrundlag, der tages i betragtning til dette formål, ikke overstige 50 pct. af landets BNI.

3.3 Indførelse af egne indtægter baseret på mængden af ikke-genanvendt plastemballageaffald

Med den nye ordning for EU's egne indtægter indføres et nyt nationalt bidrag, der baserer sig på en ensartet bidragssats for vægten af ikke-genanvendt plastemballageaffald, der genereres i hver medlemsstat. Den ensartede bidragssats er på 0,80 euro/kg. Følgende medlemsstater får tildelt en årlig, fast reduktion i deres beregnede nationale bidrag: 22 mio. euro for Bulgarien, 32 mio. euro for Tjekkiet, 4 mio. euro for Estland, 33 mio. euro for Grækenland, 142 mio. euro for Spanien, 13 mio. euro for Kroatien, 184 mio. euro for Italien, 3 mio. euro for Cypern, 6 mio. euro for Letland, 9 mio. euro for Litauen, 30 mio. euro for Ungarn, 1 mio. euro for Malta, 117 mio. euro for Polen, 31 mio. euro for Portugal, 60 mio. euro for Rumænien, 6 mio. euro for Slovenien og 17 mio. euro for Slovakiet (løbende priser).

3.4 Traditionelle egne indtægter

Den andel af medlemsstaternes toldindtægter, som de kan beholde til afholdelse af administrationsomkostninger, opjusteres fra 20 pct. til 25 pct. i den nye ordning.

3.5 Den Europæiske Unions genopretningsinstrument

Den nye ordning giver Kommissionen, som led i oprettelsen af Den Europæiske Unions genopretningsinstrument, midlertidige beføjelser til at optage lån på kapitalmarkederne på Den Europæiske Unions vegne for op til 750 mia. euro (2018-priser). Som følge af lånoptagelsen forhøjes forpligtelses- og betalingslofterne midlertidigt med 0,6 procentpoint, frem til disse lån er indfriet, dvs. senest den 31. december 2058. Denne forhøjelse må ikke anvendes til dækning af andre af Unionens forpligtelser. Endelig fremgår det, at såfremt de opførte bevillinger på EU-budgettet ikke er tilstrækkelige til at overholde de forpligtelser, der følger af låntagningen til genopretningsinstrumentet, kan Kommissionen anmode medlemsstaterne om at stille de midler, der er nødvendige herfor, til rådighed for Kommissionen som en sidste udvej.

3.6 Øvrige større ændringer

Foruden introduktionen af en ny egen indtægt baseret på mængden af ikke-genanvendt plastemballageaffald, indgår der i præamblen til den nye ordning formuleringer om, at man i de kommende år vil arbejde hen imod en reform af ordningen for egne indtægter og indførelse af nye egne indtægter, herunder for bedre at kunne understøtte målsætningerne for Unionens politikker, samt reducere medlemsstaternes bidrag baseret på BNI. I den forbindelse vil Kommissionen i løbet af første halvår af 2021 fremsætte forslag om en CO₂-grænsetilpasningsmekanisme og en digital afgift med henblik på indførelse heraf senest den 1. januar 2023. Dertil indgår der ligeledes en opfordring fra Rådet om at fremsætte et revideret forslag om EU's emissionshandelssystem, der eventuelt kan udvides til luftfart og søfart. Hertil indgår, at man i løbet af perioden 2021-2027 vil arbejde hen imod muligheden for at indføre andre egne indtægter, som kan omfatte en afgift på finansielle transaktioner. Det bemærkes, at indførelsen af eventuelle nye egne indtægter til EU-budgettet forudsætter enstemmighed blandt medlemsstaterne.

Det overordnede loft for medlemsstaternes bidrag til Den Europæiske Union opjusteres fra det gældende loft på 1,26 pct. af BNI til 1,46 pct. af BNI for forpligtelsesbevillinger. For betalingsbevillinger opjusteres loftet fra 1,20 pct. af BNI til 1,40 pct. af BNI. Opjusteringen skal bl.a. ses i lyset af, at Den Europæiske Udviklingsfond som følge af den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 fremover integreres i EU-budgettet.

RÅDETS AFGØRELSE (EU, Euratom) 2020/...

af ...

om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter og om ophævelse af afgørelse 2014/335/EU, Euratom

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 311, stk. 3,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106A,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹⁾,

under henvisning til en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ordningen for Unionens egne indtægter skal sikre, at der er tilstrækkelige midler til rådighed til en velordnet udvikling af Unionens politikker, idet der tages hensyn til nødvendigheden af streng budgetdisciplin. Udviklingen af ordningen for egne indtægter kan og bør også i videst muligt omfang understøtte udviklingen af Unionens politikker.

(2) Der blev med Lissabontraktaten indført ændringer af bestemmelserne om ordningen for Unionens egne indtægter, som gør det muligt at ophæve en eksisterende kategori af egne indtægter og at indføre nye kategorier af egne indtægter.

(3) Det Europæiske Råd opfordrede den 7.-8. februar 2013 Rådet til at fortsætte arbejdet med Kommissionens forslag til en ny egen indtægt fra merværdiafgift (moms) med henblik på at gøre den så enkel og gennemsigtig som muligt, styrke forbindelsen til EU's momspolitik og de faktiske momsindtægter og sikre ligebehandling af skatteyderne i alle medlemsstaterne.

(4) I juni 2017 vedtog Kommissionen et oplæg om fremtiden for EU's finanser. I oplægget fremsatte Kommissionen en række forslag til, hvordan egne indtægter kan knyttes mere synligt til Unionens politikker, navnlig det indre marked og bæredygtig vækst. Ifølge oplægget er det ved indførelsen af nye egne indtægter nødvendigt at lægge vægt på, at de er gennemsigtige, enkle og stabile, at de hænger sammen med Unionens politiske målsætninger, at der tages hensyn til deres betydning for konkurrenceevnen og den bæredygtige vækst, samt at de fordeles ligeligt på medlemsstaterne.

(5) Den nuværende ordning for fastsættelsen af momsbaseerede egne indtægter er blevet kritiseret gentagne gange af Revisionsretten, Europa-Parlamentet og medlemsstaterne som værende alt for kompliceret. Det Europæiske Råd konkluderede derfor den 17.-21. juli 2020, at beregningen af denne egne indtægt bør forenkles.

(6) For at opnå større overensstemmelse mellem Unionens finansieringsinstrumenter og dens politiske prioriteter, for bedre at afspejle betydningen af Unionens almindelige budget ("Unionens budget") for det indre marked, for bedre at kunne understøtte målsætningerne for Unionens politikker og for at

reducere medlemsstaternes bidrag baseret på bruttonationalindkomst (BNI) til Unionens årlige budget konkluderede Det Europæiske Råd den 17.-21. juli 2020, at Unionen i de kommende år vil arbejde hen imod en reform af ordningen for egne indtægter og indføre nye egne indtægter.

(7) Som et første skridt bør der indføres en ny kategori af egne indtægter baseret på nationale bidrag, som beregnes på grundlag af ikkegenanvendt plastemballageaffald. Unionens budget kan i overensstemmelse med EU-strategien for plast bidrage til at reducere forureningen fra plastemballageaffald. Egne indtægter, der er baseret på nationale bidrag, som er proportionalt med mængden af ikkegenanvendt plastemballageaffald i hver medlemsstat, vil være et incitament til at mindske forbruget af engangspplast, fremme genanvendelse og sætte skub i den cirkulære økonomi. Samtidig vil medlemsstaterne i overensstemmelse med nærhedsprincippet være frit stillet til at træffe de mest hensigtsmæssige foranstaltninger for at nå disse mål. For at undgå en umådeholden regressiv virkning på de nationale bidrag bør der anvendes en tilpasningsmekanisme med en årlig fast reduktion på bidrag fra medlemsstater, hvis BNI pr. indbygger i 2017 ligger under EU-gennemsnittet. Reduktionen bør svare til 3,8 kilogram multipliceret med de pågældende medlemsstaters befolkning i 2017.

(8) Det Europæiske Råd noterede sig den 17.-21. juli 2020, at Kommissionen i første halvår af 2021 som grundlag for yderligere egne indtægter vil fremsætte forslag om en CO₂-grænsetilpasningsmekanisme og en digital afgift med henblik på indførelse heraf senest den 1. januar 2023. Det Europæiske Råd opfordrede Kommissionen til at fremsætte et revideret forslag om EU's emissionshandelssystem, der eventuelt kan udvides til luftfart og søfart. Det konkluderede, at Unionen i løbet af den næste flerårige finansielle ramme for perioden 2021-2027 ("FFR for 2021-2027") vil arbejde hen imod indførelsen af andre egne indtægter, som kan omfatte en afgift på finansielle transaktioner.

(9) Det Europæiske Råd konkluderede den 17.-21. juli 2020, at ordningen for egne indtægter bør styres af de overordnede mål om forenkling, gennemsigtighed og lighed, herunder en retfærdig byrdefordeling. Det konkluderede også, at Danmark, Nederlandene, Østrig og Sverige samt, i forbindelse med støtten til genopretning og resiliens, Tyskland skal drage fordel af faste korrektioner af deres årlige BNI-baserede bidrag for perioden 2021-2027.

(10) Medlemsstaterne bør tilbageholde 25 % af de beløb, der opkræves som traditionelle egne indtægter, i opkrævningsomkostninger.

(11) Integrationen af Den Europæiske Udviklingsfond i Unionens budget bør ledsages af en forhøjelse af de lofter for egne indtægter, der er fastsat i denne afgørelse. Der skal være en tilstrækkelig margen mellem betalingerne og loftet for egne indtægter for at sikre, at Unionen er i stand til – under alle omstændigheder – at opfylde sine finansielle forpligtelser, selv i tider med økonomisk nedgang.

(12) Der bør opretholdes en tilstrækkelig margen under lofterne for de egne indtægter til, at Unionen i et givet år kan opfylde alle sine finansielle forpligtelser og eventualforpligtelser. De samlede egne indtægter, som Unionen tildeles til dækning af de årlige betalingsbevillinger, bør ikke overstige 1,40 % af summen af alle medlemsstaternes BNI. De samlede årlige forpligtelsesbevillinger, der opføres på Unionens budget, bør ikke overstige 1,46 % af summen af alle medlemsstaternes BNI.

(13) For at beløbet af de finansielle ressourcer, der stilles til rådighed for Unionen forbliver uændret, bør lofterne for egne indtægter til betalingsbevillinger og forpligtelsesbevillinger tilpasses udtrykt i procent af BNI, i tilfælde af ændringer af Rådets og Europa-Parlamentets forordning (EU) nr. 549/2013²⁾, som medfører væsentlige ændringer af BNI-niveaue.

(14) De økonomiske konsekvenser af covid-19-krisen understreger, hvor vigtigt det er at sørge for, at Unionen har tilstrækkelig finansiell kapacitet i tilfælde af økonomiske chok. Unionen er nødt til at

tilvejebringe de midler, der er nødvendige for, at den kan nå sine mål. Der er behov for finansielle midler af ekstraordinært omfang for at afhjælpe konsekvenserne af covid-19-krisen uden at lægge større pres på medlemsstaternes finanser på et tidspunkt, hvor der allerede er et enormt pres på deres budgetter, som skal finansiere de nationale økonomiske og sociale foranstaltninger relateret til krisen. Der bør derfor træffes ekstraordinære foranstaltninger på EU-plan. Følgelig bør Kommissionen undtagelsesvis midlertidigt tillægges beføjelser til på Unionens vegne at låne op til 750 000 mio. EUR i 2018-priser på kapitalmarkederne. Op til 360 000 mio. EUR i 2018-priser af de lånte midler vil blive anvendt til at yde lån og op til 390 000 mio. EUR i 2018-priser af de lånte midler vil blive anvendt til at dække udgifter, begge med det ene formål at afhjælpe konsekvenserne af covid-19-krisen.

(15) Denne ekstraordinære foranstaltning har til formål at afhjælpe konsekvenserne af covid-19-krisen og hindre, at den opstår igen. Støtten bør derfor være tidsbegrænset, og hovedparten af midlerne bør tildeles i tiden umiddelbart efter krisen, hvilket betyder, at de retlige forpligtelser af et program, der er finansieret ved hjælp af disse yderligere midler, skal være indgået senest den 31. december 2023. Godkendelsen af betalinger under genopretnings- og resiliensfaciliteten vil være betinget af, at de relevante delmål og slutmål, der er fastsat i genopretnings- og resiliensplanen, opfyldes på tilfredsstillende vis, hvilket vil blive vurderet efter den relevante procedure i forordningen om oprettelse af en genopretnings- og resiliensfacilitet, som afspejler konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 17. –21. juli 2020.

(16) For at opfylde de forpligtelser, der er forbundet med at låne midler, er en ekstraordinær og midlertidig forhøjelse af lofterne for egne indtægter nødvendig. Udelukkende med henblik på opfyldelsen af alle de forpligtelser, der påhviler Unionen som følge af dens låntagning for at afhjælpe konsekvenserne af covid-19-krisen, bør loftet for betalingsbevillinger og loftet for forpligtelsesbevillinger derfor hver især forhøjes med 0,6 procentpoint. Kommissionens beføjelser til på Unionens vegne at låne midler på kapitalmarkederne til det ene formål at finansiere foranstaltninger til afhjælpning af konsekvenserne af covid-19-krisen er tæt knyttet til den forhøjelse af loftet for egne indtægter, der er fastsat i denne afgørelse, og i sidste ende til den måde, som ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter fungerer på. Disse beføjelser bør derfor indsættes i denne afgørelse. Eftersom der er tale om en hidtil uset foranstaltning og ekstraordinært store beløb, der skal lånes, kræver det sikkerhed med hensyn til det samlede omfang af Unionens forpligtelser og de væsentlige betingelser for tilbagebetaling samt gennemførelsen af en diversificeret låntagningsstrategi.

(17) Forhøjelsen af loftet for egne indtægter er nødvendig, eftersom lofterne ellers ikke er tilstrækkelige til at sikre, at der stilles tilstrækkelige midler til rådighed, som Unionen har brug for til at opfylde de forpligtelser, der følger af de ekstraordinære og midlertidige beføjelser til at låne midler. Behovet for denne yderligere tildeling vil også kun være midlertidigt, eftersom de relevante finansielle forpligtelser og eventualforpligtelser vil mindskes over tid, i takt med at de lånte midler betales tilbage, og lånene udløber. Forhøjelsen bør derfor ophøre med at finde anvendelse, når alle lånte midler er tilbagebetalt, og alle eventualforpligtelser som følge af lån, der er ydet på grundlag af disse midler, er opfyldt, hvilket bør være senest den 31. december 2058.

(18) De aktiviteter, som Unionen udfolder, for at afhjælpe konsekvenserne af covid-19-krisen er nødt til at være omfattende og finde sted i løbet af en relativt kort periode. Låntagningen er nødt til at følge denne tidsplan. Ny nettolåntagning bør derfor ophøre senest ved udgangen af 2026. Efter 2026 bør lånoptagelsestransaktioner være strengt begrænset til refinansieringstransaktioner for at sikre en effektiv gældsforvaltning. Kommissionen bør ved gennemførelsen af transaktionerne i henhold til en diversificeret finansieringsstrategi gøre bedst mulig brug af markedernes evne til at absorbere låntagning af så omfattende beløb med forskellige løbetider, herunder kortfristet finansiering med henblik på likviditetsstyring, og sikre sig de mest gunstige tilbagebetalingsbetingelser. Desuden bør Kommissionen regelmæssigt og på en omfattende måde orientere Europa-Parlamentet og Rådet om alle aspekter af sin

gældsforvaltning. Når tidsplanerne for tilbagebetaling for så vidt angår de politikker, der skal finansieres gennem låntagningen, er kendt, meddeler Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en udstedelses-tidsplan med de forventede udstedelsesdatoer og de forventede volumener for det kommende år samt en plan for forventede rentebetalinger og afdrag på hovedstolen. Kommissionen bør regelmæssigt ajourføre denne tidsplan.

(19) Tilbagebetalingen af lån, der er optaget med henblik på at yde ikketilbagebetalingspligtig såvel som tilbagebetalingspligtig støtte gennem finansielle instrumenter eller med henblik på at yde budgetgarantier, bør ligesom påløbne renter finansieres over Unionens budget. De lånte midler, der anvendes til at yde lån til medlemsstaterne, bør tilbagebetales af de beløb, som modtages fra de støttemodtagende medlemsstater. Det er nødvendigt at tildele Unionen de fornødne midler og stille dem til rådighed, således at den i et givet år og under alle omstændigheder er i stand til at opfylde de finansielle forpligtelser og eventualforpligtelser, der følger af de ekstraordinære og midlertidige beføjelser til at låne midler, jf. artikel 310, stk. 4, og artikel 323 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

(20) Beløb, som ikke er anvendt til rentebetalinger som planlagt, vil blive anvendt til førtidige tilbagebetalinger inden udgangen af FFR for 2021-2027 med et mindstebeløb og kan forhøjes over dette niveau, forudsat at der efter 2021 er indført nye egne indtægter efter proceduren i artikel 311, stk. 3, i TEUF. Alle forpligtelser, der er indgået som følge af de ekstraordinære og midlertidige beføjelser til at optage lån, bør være fuldt tilbagebetalt senest den 31. december 2058. For sikre en effektiv budgetforvaltning af de bevillinger, der er nødvendige for at dække tilbagebetalingerne de lånte midler, bør de underliggende budgetmæssige forpligtelser kunne opdeles i årlige trancher.

(21) Tidsplanen for tilbagebetaling bør overholde princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og dække hele det beløb, der lånes inden for rammerne af Kommissionens beføjelser, således at der opnås en regelmæssig og forudsigelig nedbringelse af forpligtelserne over hele perioden. Med henblik herpå bør de beløb, som Unionen i et givet år skal betale tilbage af hovedstolen, ikke overstige 7,5 % af maksimumsbeløbet på 390 000 mio. EUR til udgifter.

(22) Eftersom der er tale om ekstraordinære, midlertidige og begrænsede beføjelser til Kommissionen til at låne midler med det formål at afhjælpe konsekvenserne af covid-19-krisen, bør det præciseres, at Unionen som hovedregel ikke bør anvende de midler, den har lånt på kapitalmarkederne, til at finansiere driftsudgifter.

(23) For at sikre, at Unionen til enhver tid er i stand til rettidigt at opfylde sine juridiske forpligtelser over for tredjepart, bør der i denne afgørelse fastsættes særlige regler, hvorved Kommissionen bemyndiges til i den periode, hvor den midlertidige forhøjelse af lofterne for egne indtægter finder anvendelse, gennem indkaldelser at anmode medlemsstaterne om midlertidigt at stille de relevante likvide midler til rådighed, hvis de godkendte bevillinger, der er opført på Unionens budget, ikke er tilstrækkelige til at opfylde de forpligtelser, der følger af låntagning i forbindelse med den midlertidige forhøjelse. Kommissionen bør som en sidste udvej kun kunne indkalde likvide midler, hvis den ikke rettidigt kan skaffe den nødvendige likviditet ved at aktivere andre foranstaltninger til aktiv likviditetsstyring, herunder om nødvendigt ved hjælp af kortfristet finansiering på kapitalmarkederne, med henblik på at sikre en rettidig overholdelse af Unionens forpligtelser over for långivere. Det bør fastsættes, at sådanne indkaldelser bør bekendtgøres behørigt i forvejen af Kommissionen til medlemsstaterne og nøje bør ske i forhold til hver medlemsstats anslåede budgetindtægter og i alle tilfælde begrænses til deres andel af det midlertidigt forhøjede loft for egne indtægter, dvs. 0,6 % af medlemsstaternes BNI. Hvis en medlemsstat imidlertid helt eller delvis undlader at efterkomme en indkaldelse rettidigt, eller hvis den meddeler Kommissionen, at den ikke vil kunne efterkomme indkaldelsen, bør Kommissionen alligevel bemyndiges til midlertidigt at foretage yderligere indkaldelser fra andre medlemsstater på et forholdsmæssigt grundlag. Der bør fastsættes et

maksimumsbeløb, som Kommissionen hvert år kan indkalde fra en medlemsstat. Kommissionen forventes at fremsætte de nødvendige forslag med henblik på at opføre de udgifter, der dækkes af de likvide midler, som medlemsstaterne midlertidigt har stillet til rådighed, i Unionens budget, for at sikre, at disse midler tages i betragtning så tidligt som muligt med henblik på medlemsstaternes indbetaling af egne indtægter, dvs. i overensstemmelse med den gældende retlige ramme og dermed på grundlag af de respektive BNI-nøgler, og uden at det berører andre egne indtægter og indtægter fra anden side.

(24) I henhold til artikel 311, stk. 4, i TEUF skal der ved en rådsforordning vedtages gennemførelsesforanstaltninger til ordningen for Unionens egne indtægter. Disse foranstaltninger bør omfatte generelle og tekniske bestemmelser, som skal finde anvendelse på alle kategorier af egne indtægter. Disse foranstaltninger bør omfatte de nærmere bestemmelser for beregning og budgettering af saldoen samt de bestemmelser og ordninger, der er nødvendige for kontrol og tilsyn med opkrævningen af egne indtægter.

(25) Denne afgørelse bør først træde i kraft, når den er blevet godkendt af alle medlemsstaterne i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser og dermed under fuld iagttagelse af deres nationale suverænitet. Det Europæiske Råd noterede sig den 17. –21. juli 2020, at medlemsstaterne agter at godkende denne afgørelse snarest muligt.

(26) For at sikre konsistens, kontinuitet og retssikkerhed bør der fastsættes bestemmelser, der sikrer en gnidningsløs overgang fra den ordning, der blev indført ved Rådets afgørelse 2014/335/EU, Euratom³⁾, til den, der fastsættes ved nærværende afgørelse.

(27) Afgørelse 2014/335/EU, Euratom bør ophæves.

(28) I forbindelse med denne afgørelse bør alle pengebeløb udtrykkes i euro.

(29) Da det er nødvendigt hurtigst muligt at kunne optage lån med henblik på at finansiere foranstaltninger til afhjælpning af konsekvenserne af covid-19-krisen, bør denne afgørelse træde i kraft den første dag i den første måned, der følger efter modtagelsen af den sidste meddelelse om afslutning af proceduren for vedtagelsen af denne afgørelse.

(30) For at sikre overgangen til den reviderede ordning for egne indtægter og sammenfald med regnskabsåret bør denne afgørelse anvendes fra den 1. januar 2021 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Genstand

Ved denne afgørelse fastsættes der bestemmelser om tildeling til Unionen af egne indtægter for at sikre finansiering af Unionens årlige budget.

Artikel 2

Kategorier af egne indtægter og specifikke metoder til beregning heraf

1. Egne indtægter, der opføres på Unionens budget, omfatter provenuet af:
 - a) traditionelle egne indtægter bestående af afgifter, præmier, tillægs- eller udligningsbeløb, supplerende beløb og lignende, told i henhold til den fælles toldtarif samt andre afgifter, som af Unionens institutioner er pålagt eller vil blive pålagt handelen med tredjelande, told på varer i henhold til den

udløbne traktat om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab samt afgifter og lignende, der er fastsat inden for rammerne af den fælles markedsordning for sukker

- b) anvendelsen af en ensartet bidragssats på 0,30 % for alle medlemsstater på de samlede momsindtægter, der opkræves for alle leverancer til endeligt forbrug, divideret med den vægtede gennemsnitsmomsats beregnet for det relevante kalenderår som fastsat i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89⁴⁾. For hver medlemsstat må det momsgrundlag, der tages i betragtning til dette formål, ikke overstige 50 % af BNI
- c) anvendelsen af en ensartet bidragssats på vægten af ikkegenanvendt plastemballageaffald, der genereres i hver medlemsstat. Den ensartede bidragssats skal være 0,80 EUR/kg. En årlig fast reduktion for visse medlemsstater, jf. stk. 2, tredje afsnit, finder anvendelse
- d) anvendelsen af en ensartet bidragssats, der fastsættes som led i budgetproceduren under hensyntagen til summen af alle øvrige indtægter, på summen af alle medlemsstaternes BNI.

2. Med henblik på denne artikels stk. 1, litra c), forstås der ved "plast" en polymer som defineret i artikel 3, nr. 5), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006⁵⁾, der kan være tilsat tilsætningsstoffer eller andre stoffer; "emballageaffald" og "genanvendelse" forstås som defineret i henholdsvis artikel 3, nr. 2) og 2c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF⁶⁾ og som anvendt i Kommissionens afgørelse 2005/270/EF⁷⁾.

Vægten af ikkegenanvendt plastemballageaffald beregnes som forskellen mellem vægten af det plastemballageaffald, som genereres i en medlemsstat i et givet år, og vægten af genanvendt plastemballageaffald samme år som fastsat i henhold til direktiv 94/62/EF.

Følgende medlemsstater har ret til årlige faste reduktioner, udtrykt i løbende priser, der finder anvendelse på det bidrag, der er omhandlet i stk. 1, litra c), på 22 mio. EUR for Bulgarien, 32,1876 mio. EUR for Tjekkiet, 4 mio. EUR for Estland, 33 mio. EUR for Grækenland, 142 mio. EUR for Spanien, 13 mio. EUR for Kroatien, 184,0480 mio. EUR for Italien, 3 mio. EUR for Cypern, 6 mio. EUR for Letland, 9 mio. EUR for Litauen, 30 mio. EUR for Ungarn, 1,4159 mio. EUR for Malta, 117 mio. EUR for Polen, 31,3220 mio. EUR for Portugal, 60 mio. EUR for Rumænien, 6,2797 mio. EUR for Slovenien og 17 mio. EUR for Slovakiet.

3. Med henblik på stk. 1, litra d), anvendes den ensartede bidragssats på hver enkelt medlemsstats BNI.

Ved BNI som omhandlet i stk. 1, litra d), forstås årets BNI udtrykt i markedspriser som beregnet af Kommissionen ved anvendelse af forordning (EU) nr. 549/2013.

4. I perioden 2021-2027 drager følgende medlemsstater fordel af en bruttoreduktion af deres årlige BNI-baserede bidrag, jf. stk. 1, litra d), svarende til et beløb på 565 mio. EUR for Østrig, 377 mio. EUR for Danmark, 3 671 mio. EUR for Tyskland, 1 921 mio. EUR for Nederlandene og 1 069 mio. EUR for Sverige. Beløbene måles i 2020-priser og tilpasses til løbende priser ved at anvende den seneste BNP-deflator for Unionen udtrykt i EUR, der er beregnet af Kommissionen, og som foreligger, når forslaget til budget udarbejdes. Disse bruttoreduktioner finansieres af alle medlemsstaterne.

5. Hvis Unionens budget ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, anvendes de hidtil gældende BNI-baserede ensartede bidragssatser fortsat, indtil de nye satser træder i kraft.

Artikel 3

Lofter for egne indtægter

1. De samlede egne indtægter, som Unionen tildeles til dækning af de årlige betalingsbevillinger, må ikke overstige 1,40 % af summen af alle medlemsstaternes BNI.

2. De samlede årlige forpligtelsesbevillinger, der opføres på Unionens budget, må ikke overstige 1,46 % af summen af alle medlemsstaternes BNI.

3. Der fastholdes et bestemt forhold mellem forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger for at sikre disse bevillingers forenelighed og for at sikre, at det i stk. 1 fastsatte loft kan overholdes i de følgende år.

4. Hvis ændringer af forordning (EU) nr. 549/2013 medfører væsentlige ændringer i BNI-niveauet, foretager Kommissionen en ny beregning af lofterne fastsat i stk. 1 og 2 og midlertidigt forhøjet i overensstemmelse med artikel 6 på grundlag af følgende formel:

$$x \% (y \%) \times \frac{BNI_{t-2} + BNI_{t-1} + BNI_t \text{ ENS aktuelt}}{BNI_{t-2} + BNI_{t-1} + BNI_t \text{ ENS ændret}}$$

hvor:

- "x %" er loftet for egne indtægter for betalingsbevillinger
- "y %" er loftet for egne indtægter for forpligtelsesbevillinger
- "t" er det seneste fulde år, for hvilket der foreligger data som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/516⁸⁾
- "ENS" er det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Unionen.

Artikel 4

Anvendelsen af midler lånt på kapitalmarkederne

Unionen må ikke anvende de midler, den har lånt på kapitalmarkederne, til finansiering af driftsudgifter.

Artikel 5

Ekstraordinære og midlertidige yderligere midler til afhjælpning af covid-19-krisen

1. Med det ene formål at afhjælpe konsekvenserne af covid-19-krisen ved Rådets forordning om oprettelse af et EU-genopretningsinstrument og den deri omhandlede sektorspecifikke lovgivning:

- a) tillægges Kommissionen beføjelser til på vegne af Unionen at låne op til 750 000 mio. EUR i 2018-priser på kapitalmarkederne. Lånene optages i EUR
- b) kan op til 360 000 mio. EUR i 2018-priser af de lånte midler anvendes til at yde lån og, uanset artikel 4, kan op til 390 000 mio. EUR i 2018-priser af de lånte midler anvendes til at dække udgifter.

Det i første afsnit, litra a), omhandlede beløb tilpasses på grundlag af en fast deflator på 2 % pr. år. Kommissionen meddeler hvert år Europa-Parlamentet og Rådet det tilpassede beløb.

Kommissionen forvalter de lån, der er omhandlet i første afsnit, litra a), således at der ikke finder ny nettolåntagning sted efter 2026.

2. Tilbagebetalingen af hovedstolen af de lånte midler, der er anvendt til udgifter som omhandlet i denne artikels stk. 1, første afsnit, litra b), og de påløbne renter sker over Unionens budget. De budgetmæssige forpligtelser kan opdeles i flere årlige trancher, jf. artikel 112, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046⁹⁾.

Tilbagebetalingen af de i denne artikels stk. 1, første afsnit, litra a), omhandlede midler tilrettelægges efter princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, således at der opnås en regelmæssig og forudsigelig nedbringelse af forpligtelserne. Tilbagebetalinger af hovedstolen af midlerne indledes inden udgangen af FFR for perioden 2021-2027 med et mindstebeløb, for så vidt uudnyttede beløb til rentebetalinger, som forfalder i forbindelse med den i denne artikels stk. 1 omhandlede låntagning, tillader det, under

behørig hensyntagen til proceduren i artikel 314 i TEUF. Alle forpligtelser, der er indgået som følge af Kommissionens ekstraordinære og midlertidige beføjelser til at låne midler, jf. nærværende artikels stk. 1, skal være fuldt tilbagebetalt senest den 31. december 2058.

De beløb, som Unionen i et givet år skal betale tilbage af hovedstolen af de i dette stykkes første afsnit omhandlede midler, må ikke overstige 7,5 % af det maksimumsbeløb, der skal anvendes til at dække de i stk. 1, første afsnit, litra b), omhandlede udgifter.

3. Kommissionen fastlægger de nødvendige ordninger for forvaltningen af lånoptagelsestransaktionerne. Kommissionen orienterer regelmæssigt og på en omfattende måde Europa-Parlamentet og Rådet om alle aspekter af sin gældsforvaltningsstrategi. Kommissionen fastlægger en udstedelsestidsplan med de forventede udstedelsesdatoer og –volumener for det kommende år samt en plan for forventede rentebetalinger og afdrag på hovedstolen og meddeler den til Europa-Parlamentet og Rådet. Kommissionen ajourfører regelmæssigt denne tidsplan.

Artikel 6

Ekstraordinær og midlertidig forhøjelse af lofterne for egne indtægter med henblik på tildeling af de nødvendige indtægter til at afhjælpe konsekvenserne af covid-19-krisen

De lofter, der er fastsat i artikel 3, stk. 1 og 2, forhøjes begge midlertidigt med 0,6 procentpoint med det ene formål at opfylde alle de forpligtelser, der påhviler Unionen som følge af den låntagning, der er omhandlet i artikel 5, indtil alle disse forpligtelser er indfriet, dvs. senest den 31. december 2058.

Forhøjelsen af lofterne for egne indtægter må ikke anvendes til dækning af andre af Unionens forpligtelser.

Artikel 7

Universalitetsprincippet

Det i artikel 2 omhandlede provenu anvendes uden sontring til finansiering af alle udgifter, der er opført på Unionens årlige budget.

Artikel 8

Fremførsel af overskud

Et eventuelt overskud af Unionens indtægter i forhold til de samlede faktiske udgifter fremføres til det følgende regnskabsår.

Artikel 9

Opkrævning af egne indtægter og overdragelse til Kommissionen

1. Egne indtægter som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), opkræves af medlemsstaterne i henhold til deres nationale love og administrative bestemmelser. Om nødvendigt tilpasser medlemsstaterne disse bestemmelser for at opfylde kravene i EU-reglerne.

Kommissionen foretager en gennemgang af de nationale bestemmelser, som medlemsstaterne meddeler den, informerer medlemsstaterne om de tilpasninger, som den anser for nødvendige for at sikre disse bestemmelsers overensstemmelse med EU-reglerne, og aflægger om nødvendigt rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.

2. Medlemsstaterne tilbageholder 25 % af de beløb, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), i opkrævningsomkostninger.
3. Medlemsstaterne overdrager egne indtægter, jf. denne afgørelses artikel 2, stk. 1, til Kommissionen i henhold til de forordninger, der er vedtaget i henhold til artikel 322, stk. 2, i TEUF.
4. Med forbehold af artikel 14, stk. 2, i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014¹⁰⁾ stiller medlemsstaterne, hvis de godkendte bevillinger, der er opført på Unionens budget, ikke er tilstrækkelige til, at Unionen kan overholde de forpligtelser, der følger af låntagningen som omhandlet i denne afgørelses artikel 5, og Kommissionen ikke kan skaffe den nødvendige likviditet ved at aktivere andre foranstaltninger, der er fastsat i de finansielle ordninger for den pågældende låntagning, med henblik på rettidigt at sikre overholdelse af Unionens forpligtelser, herunder gennem aktiv likviditetsstyring og om nødvendigt ved hjælp af kortfristet finansiering på kapitalmarkederne i overensstemmelse med de i denne afgørelses artikel 5, stk. 1, første afsnit, litra a), og artikel 5, stk. 2, fastsatte betingelser og begrænsninger, de midler, der er nødvendige herfor, til rådighed for Kommissionen som en sidste udvej. I så fald finder nærværende artikels stk. 5-9 anvendelse uanset artikel 14, stk. 3, og stk. 4, første afsnit, i forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014.
5. Kommissionen kan gennem indkaldelser anmode medlemsstaterne om midlertidigt at dække forskellen mellem de samlede indeståender og likviditetsbehovet i forhold til ("pro rata") overslaget over indtægterne på budgettet for hver enkelt stat, jf. dog artikel 14, stk. 4, andet afsnit, i forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014. Kommissionen bekendtgør behørigt i forvejen sådanne indkaldelser til medlemsstaterne. Kommissionen vil etablere en struktureret dialog med de nationale gældsforvaltningskontorer og finansforvaltninger med hensyn til dens udstedelses- og tilbagebetalingstidsplaner.

Hvis en medlemsstat helt eller delvis undlader at efterkomme en indkaldelse rettidigt, eller hvis den meddeler Kommissionen, at den ikke vil kunne efterkomme en indkaldelse, har Kommissionen midlertidigt ret til at foretage yderligere indkaldelser fra de andre medlemsstater for at dække den del, der svarer til den pågældende medlemsstat. Sådanne indkaldelser foretages i forhold til hver af de andre medlemsstaters anslåede budgetindtægter. Den medlemsstat, der har undladt at efterkomme en indkaldelse, er fortsat forpligtet til at efterkomme den.
6. Det samlede årlige maksimumsbeløb af likvide midler, som kan indkaldes fra en medlemsstat i henhold til stk. 5, skal under alle omstændigheder begrænses til dens BNI-baserede relative andel af den ekstraordinære og midlertidige forhøjelse af loftet for egne indtægter, jf. artikel 6. Med henblik herpå beregnes den BNI-baserede relative andel som andelen af Unionens samlede BNI, således som den fremgår af den respektive kolonne i indtægtsdelen af det senest vedtagne årlige EU-budget.
7. Enhver tilrådighedsstillelse af likvide midler i henhold til stk. 5 og 6 udlignes straks i overensstemmelse med den gældende retlige ramme for Unionens budget.
8. De udgifter, der dækkes af de likvide midler, som midlertidigt er dækket af medlemsstaterne i henhold til stk. 5, opføres straks på Unionens budget for at sikre, at de dermed forbundne indtægter tages i betragtning så tidligt som muligt med henblik på medlemsstaternes indbetaling af egne indtægter i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014.
9. På årsbasis må anvendelsen af stk. 5 ikke føre til, at der indkaldes likvide midler ud over lofterne for egne indtægter, jf. artikel 3, som forhøjet i overensstemmelse med artikel 6.

Artikel 10

Gennemførelsesforanstaltninger

Rådet fastsætter gennemførelsesforanstaltninger efter proceduren i artikel 311, stk. 4, i TEUF for så vidt angår følgende elementer i ordningen for Unionens egne indtægter:

- a) proceduren for beregning og opførelse på budgettet af den årlige budgetsaldo som fastsat i artikel 8
- b) de bestemmelser og ordninger, som er nødvendige til at føre kontrol og tilsyn med opkrævning af egne indtægter, jf. artikel 2, stk. 1, og eventuelle relevante rapporteringskrav.

Artikel 11

Afsluttende bestemmelser og overgangsbestemmelser

1. Afgørelse 2014/335/EU, Euratom ophæves, jf. dog stk. 2. Henvisninger til Rådets afgørelse 70/243/EKSF, EØF, Euratom¹¹⁾, til Rådets afgørelse 85/257/EØF, Euratom¹²⁾, til Rådets afgørelse 88/376/EØF, Euratom¹³⁾, til Rådets afgørelse 94/728/EF, Euratom¹⁴⁾, til Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom¹⁵⁾, til Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom¹⁶⁾ eller til afgørelse 2014/335/EU, Euratom gælder som henvisninger til nærværende afgørelse; henvisninger til den ophævede afgørelse læses efter sammenligningstabellen i bilaget til nærværende afgørelse.

2. Artikel 2, 4 og 5 i afgørelse 94/728/EF, Euratom, artikel 2, 4 og 5 i afgørelse 2000/597/EF, Euratom, artikel 2, 4 og 5 i afgørelse 2007/436/EF, Euratom og artikel 2, 4 og 5 i afgørelse 2014/335/EU anvendes fortsat for så vidt angår beregningen og justeringen af de indtægter, der hidrører fra anvendelsen af en bidragssats på momsgrundlaget beregnet på ensartet måde og begrænset til 50-55 % af hver medlemsstats BNP eller BNI, afhængigt af det pågældende år, og for så vidt angår beregningen af den korrektion af budgetuligevægte, der er indrømmet Det Forenede Kongerige i 1995-2020, samt for så vidt angår beregningen af finansieringen af de korrektioner, som andre medlemsstater har indrømmet Det Forenede Kongerige.

3. Medlemsstaterne tilbageholder fortsat i opkrævningsomkostninger 10 % af de beløb, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), og som medlemsstaterne i henhold til de gældende EU-regler skulle have overdraget inden den 28. februar 2001.

4. Medlemsstaterne tilbageholder fortsat i opkrævningsomkostninger 25 % af de beløb, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), og som medlemsstaterne i henhold til de gældende EU-regler skulle have overdraget i perioden fra den 1. marts 2001 til den 28. februar 2014.

5. Medlemsstaterne tilbageholder fortsat i opkrævningsomkostninger 20 % af de beløb, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), og som medlemsstaterne i henhold til de gældende EU-regler skulle have overdraget i perioden fra den 1. marts 2014 til den 28. februar 2021.

6. Med henblik på denne afgørelse udtrykkes alle pengebeløb i euro.

Artikel 12

Ikrafttræden

Generalsekretæren for Rådet giver medlemsstaterne meddelelse om denne afgørelse.

Medlemsstaterne giver omgående generalsekretæren for Rådet meddelelse om afslutningen af de procedurer, der i henhold til deres respektive forfatningsretlige bestemmelser er nødvendige for vedtagelsen af denne afgørelse.

Denne afgørelse træder i kraft på den første dag i den første måned efter modtagelsen af den sidste af de meddelelser, som er omhandlet i stk. 2.

Den anvendes fra den 1. januar 2021.

Artikel 13

Adressater

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

På Rådets vegne

Formand

- 1) Udtalelse af ... [(EUT ...)/(endnu ikke offentliggjort i EUT)].
- 2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 af 21. maj 2013 om det europæiske national- og regionalregnskabsystem i Den Europæiske Union (EUT L 174 af 26.6.2013, s. 1).
- 3) Rådets afgørelse 2014/335/EU, Euratom af 26. maj 2014 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter (EUT L 168 af 7.6.2014, s. 105).
- 4) Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 af 29. maj 1989 om den endelige ordning for ensartet opkrævning af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften (EFT L 155 af 7.6.1989, s. 9).
- 5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).
- 6) Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10).
- 7) Kommissionens beslutning 2005/270/EF af 22. marts 2005 om fastlæggelse af de skemaer, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald skal benyttes i forbindelse med databasesystemet (EUT L 86 af 5.4.2005, s. 6).
- 8) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/516 af 19. marts 2019 om harmonisering af bruttonationalindkomsten i markedspriser og om ophævelse af Rådets direktiv 89/130/EØF, Euratom og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003 ("BNI-forordningen") (EUT L 91 af 29.3.2019, s. 19).
- 9) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).
- 10) Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 af 26. maj 2014 om metoderne og proceduren for overdragelse af de traditionelle egne indtægter og egne indtægter fra moms og BNI og om foranstaltningerne for at opfylde likviditetskrav (EUT L 168 af 7.6.2014, s. 39).
- 11) Rådets afgørelse 70/243/EKSF, EØF, Euratom af 21. april 1970 angående udskiftning af medlemsstaternes finansielle bidrag med fællesskabernes egne indtægter (EFT L 94 af 28.4.1970, s. 19).
- 12) Rådets afgørelse 85/257/EØF, Euratom af 7. maj 1985 om Fællesskabernes ordning med egne indtægter (EFT L 128 af 14.5.1985, s. 15).
- 13) Rådets afgørelse 88/376/EØF, Euratom af 24. juni 1988 om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 185 af 15.7.1988, s. 24).
- 14) Rådets afgørelse 94/728/EF, Euratom af 31. oktober 1994 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EFT L 293 af 12.11.1994, s. 9).
- 15) Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom af 29. september 2000 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EFT L 253 af 7.10.2000, s. 42).
- 16) Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom af 7. juni 2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EUT L 163 af 23.6.2007, s. 17).